

KLAS HÄLLERSTRAND

Mitt, 2017

Klas Hällerstrand (f 1979) har sedan han utexaminerades från konsthögskolan i Umeå år 2008, stått stabilt i sitt konstnärliga uttryck. I ett sansat tempo och som i skov, har Hällerstrand i blandteknik producerat verk med anknytning till objekt hämtade ur mänskligt habitat och omgärdande flora. Utställningen *Mitt* består av väggskulptur och objekt. Materialen är betsad furu, ädelträ och mixed media.

Fem år har förflutit sedan Hällerstrands senaste separatutställning (2012), även den på Galleri Charlotte Lund. Verken i utställningen *Mitt* är förvisso nyproducerade men konceptet har länge fått gro hos konstnären. Tankeprocessen startade redan innan föregående utställning(ar). Konstnärskapet däremot, har inte förrän nu varit moget nog att släppa ifrån sig verken i *Mitt*. Vad som hänt sedan sist är att Hällerstrands visuella språk på ett sätt blivit enklare. På ett annat, faktiskt mer komplicerat. Det känns som att han backat bandet och utan att röra det konceptuella, låtit någonting ske i skapandeprocessen. Eller snarare hejdat sig i densamma, utan att för den skull göra avkall på hantverksskickligheten som genomsyrar vart och ett av verken. Hällerstrands tidigare verk är ofta bemålade eller lindade i tråd och garn. Ytan har då i många fall förstärkt oobjektets form, i andra fall direkt bestridit den. Silhuetten har burit den klassiska tolkningen medan den tillrättalagda ytan har förespråkade något annat. Harmoniska färgkombinationer exempelvis, har mildrat symboliken i laddade objekt. Hällerstrand har nu rört sig från att maskera ytan till att välkomna en naturism där materialen tillåts visa sig som de är. Det är inte utan att man uppskattar den nära materialkomparationen när det gäller träslagen. Inte bara är den pedagogiskt konkret, den är även estetiskt tilltalande. Utställningen *Mitt* är i det här avseendet en jämförelsevis demaskerad närmast naken produktion. Kanske mer vågad. Enkelheten, det tydliga och självklara, är dock inget nytt grepp. Inte heller sinnrikheten i detaljer som tillrättalagda felanden. Konceptet är övergripande Hällerstrandskt och precis det som utgör stabiliteten i konstnärskapet. Likväl som verken sällar sig till en för konstnären mer blottande genre, bidrar också lokalen till en känsla av intimitet. Utställningen är installerad på en betydligt mindre yta än vad konstnären tidigare tagit i anspråk.

Att betrakta verken i utställningen *Mitt* är som att se lösryckta bitar ur naturen, modifierade av ett mycket precist och varsamt handlag. Flera av verken har en intern riktning. Försedda med spetsiga, pilformade detaljer eller avslut, hänvisar de betraktaren åt olika håll. Verken skickar oss fram och åter mellan sig själva. Sidledes men också uppåt, ibland inåt. Låter man tanken vandra kan det upplevas symboliskt för konstnärskapet. Om än stabilt så utvecklas det i en riktning vi hänvisas att följa. Med rätta, mot resultatet av konstnärens nästa skov. Måhända pekar furu, ek, björk, lönn och valnöt även mot norr där Hällerstrand har rötter, inspiration och förmodat en i verken speglad längtan.